

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 24/2018
11.09. 2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бранка Ђекића, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Душана Петровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду-посебно одељење Кпо1 5/15, Куо По1 82/18 од 12.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж По1-Уо 50/18 од 26.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Ђекића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду-посебно одељење Кпо1 5/15, Куо По1 82/18 од 12.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж По1-Уо 50/18 од 26.07.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, посебно одељење Кпо1 5/15, Куо По1 82/18 од 12.07.2018. године, одбијена је као неоснована молба окривљеног Бранка Ђекића за условни отпуст.

Решењем Апелационог суда у Београду, посебног одељења Кж По1-Уо 50/18 од 26.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења Вишег суда у Београду.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Душан Петровић због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, оба решења преиначи и усвоји молбу окривљеног Бранка Ђекића за условни отпуст.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такстативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреду закона, у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да су у конкретном случају биле испуњене све претпоставке за условни отпуст окривљеног, да окривљени не може да сноси пропуст службе која треба да прати притвореника за време трајања притвора што је било нужно, да је погрешно становиште нижестепених судова да нису у могућности да се изјасне о испуњености степена програма и оправданости условног отпуста, што је недозвољена дискриминација окривљеног, да одсуство назначеног програма није одлучна чињеница за лишење окривљеног права на условни отпуст и представља претерани формализам ... чиме у суштини оспорава чињенице од значаја за одлуку о испуњености услова за условни отпуст.

Чињенично стање међутим, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а осим тога, предметни захтев је поднет против одлука судова поводом молбе за условни отпуст, а Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, није овлашћен да цени испуњеност услова за условни отпуст који се односе на чињенично стање.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је побијаним одлукама повређено право окривљеног на правично суђење и на једнаку правну заштиту, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, међутим, уз захтев није приложио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, што је обавеза подносиоца захтева у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.